

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2006 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej**(Sprawa C-133/06)**

(2006/C 108/19)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Parlament Europejski [Przedstawiciele: H. Duintjer Tebbens, A. Caiola i A. Auersperger Matić, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 230 WE, art. 29 ust. 1 i 2 oraz art. 36 ust. 3 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w Państwach Członkowskich⁽¹⁾;
- ewentualnie stwierdzenie nieważności dyrektywy 2005/85/WE w całości;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Parlament Europejski podnosi cztery zarzuty na poparcie swej skargi: naruszenie traktatu WE, brak kompetencji Rady do ustanowienia przepisów będących przedmiotem sporu, naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, a w szczególności brak uzasadnienia zaskarżonych przepisów i nieprzestrzeganie obowiązku lojalnej współpracy.

Zastrzegając dla siebie przyjęcie i zmianę wspólnej minimalnej listy bezpiecznych krajów pochodzenia, oraz listy europejskich państw trzecich w drodze procedury konsultacji, Rada naruszyła art. 67 ust. 5 pierwsze tiret WE przewidujący przejście do procedury współdecydowania po tym jak przyjęte zostaną przepisy wspólnotowe określające wspólne reguły i podstawowe zasady polityki azylu i uchodźców. Rada nie ma kompetencji do ustanowienia w akcie prawa wtórnego podstawy prawnej do przyjęcia kolejnych aktów prawa wtórnego, o ile nie stanowią one przepisów wykonawczych.

Ponadto Rada nie uzasadniła wystarczająco z punktu widzenia prawa owego zastrzeżenia legislacji zawartego w art. 29 ust. 1 i 2 oraz 36 ust. 3 dyrektywy 2005/85/WE, co stanowi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych. Wreszcie Rada nie dopełniła obowiązku lojalnej współpracy z Parlamentem Euro-

pejskim, o którym mowa w art. 10 WE, w zakresie w jakim zaskarżone przepisy pomijają rolę współprawodawcy, nadaną przez traktat WE Parlamentowi Europejskiemu i to wbrew rezolucji legislacyjnej z dnia 27 września 2005 r. przyjętej w trakcie procedury konsultacji dotyczącej przedmiotowej dyrektywy, w której ten ostatni zwrócił uwagę Rady na tę kwestię.

⁽¹⁾ Dz. U. L 326, str. 13.

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej**(Sprawa C-134/06)**

(2006/C 108/20)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: G. Zavvos i H. Støvlbæk]

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując w odniesieniu do zawodu lekarza weterynarii przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy Rady 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarki ogólnej, lekarza dentystry, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o ich przyjęciu Komisji, Republika Grecka uchybiła swoim zobowiązaniom, ciężącym na niej na mocy art. 16 tej dyrektywy.
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.